



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 156/05-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť V. V., bytom Kanada, ktorou namietala priet'ahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 41/99, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť V. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2004 doručená sťažnosť V. V., bytom Kanada (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala priet'ahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 41/99.

Sťažovateľka uviedla, že 20. septembra 1999 podala okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Okresný súd rozhodol v jej právnej veci 6. februára 2002 rozsudkom, ktorým jej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti prvostupňovému rozsudku však podala žalovaná odvolanie, na základe ktorého ho Krajský súd v Bratislave

uznesením sp. zn. 9 Co 347/02 z 19. júna 2003 zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd však odvtedy vo veci nekoná, aj keď podľa sťažovateľky nejde o zložitý spor a je potrebné „*len správne vyhodnotiť už vykonané dôkazy*“.

Sťažovateľka poukazuje na to, že kvôli prietahom v konaní nemôže odpredať nehnuteľnosť, ktorej sa spor týka, a tým riešiť aj svoje existenčné problémy. Keďže súdy nerešpektujú jej ľudské práva a bránia jej v užívaní majetku, obrátila sa na ústavný súd a žiada „*o pomoc pri ochrane mojich ľudských práv*“. Zároveň sa domáha aj priznania náhrady škody, ktorú vyčíslila na 1 000 000 Sk.

Po oboznámení sa so sťažnosťou sťažovateľky ústavný súd zistil, že nespĺňa podstatné náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažnosť predovšetkým neobsahovala označenie základných práv, porušenie ktorých sťažovateľka namieta, a nebol v nej uvedený návrh rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Okrem toho k sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokátka na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Vzhľadom na to ústavný súd 1. februára 2005 vyzval sťažovateľku na doplnenie jej sťažnosti a odstránenie jej nedostatkov a zároveň ju podrobne poučil, ako má ďalej postupovať. V uvedenej výzve bola sťažovateľka taktiež upozornená, že ak svoju sťažnosť nedoplní a neodstráni jej nedostatky v určenej lehote, ústavný súd ju môže po predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V nadväznosti na výzvu ústavného súdu bola 23. marca 2005 doručená ústavnému súdu zásielka od sťažovateľky, obsahujúca okrem iného jej žiadosť z 10. marca 2005, adresovanú predsedníčke okresného súdu, ktorou sa domáhala urýchleného rozhodnutia v jej právnej veci.

Keďže predmetná zásielka došla ústavnému súdu poškodená (otvorená), nebolo možné zistiť, či obsahovala aj ďalšie písomnosti v zmysle výzvy ústavného súdu z 1. februára 2005. Ústavný súd preto 29. marca 2005 zaslal sťažovateľke opakovanú výzvu, v ktorej ju znovu požiadal o odstránenie nedostatkov jej pôvodnej sťažnosti, ako aj o jej doplnenie, a to v lehote 30 dní od doručenia tejto opakovanej výzvy.

Dňa 18. mája 2005 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, v ktorom uviedla, že jej bola doručená výzva ústavného súdu z 29. marca 2005, „*kde mi oznamujete, že ste dostali poškodenú zásielku, v ktorej boli len tri dokumenty. V mojej obálke bolo viac dokumentov, ktoré Vám teraz posielam. Dúfam, že tentokrát príde zásielka nepoškodená*“. K podaniu sťažovateľky bola pripojená fotokópia jej pôvodnej sťažnosti zaslanej ústavnému súdu, doklady o jej bezúhonnosti (výpisy z registra trestov) a ďalšie písomnosti, ktoré nemajú žiadnu spojitosť s konaním o sťažnosti pred ústavným súdom (napr. vyhlásenia o povesti sťažovateľky).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu podania sťažovateľky označeného ako „*Ústavná sťažnosť na prieťahy v konaní 10 C 41/99 Okresného súdu Bratislava I a žiadosť o náhradu škody vzniklú prieťahmi*“ vyplýva, že táto sťažnosť nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, ktoré v celom rozsahu bránia ústavnému súdu jej prijatiu na ďalšie konanie. Aj napriek

opakovaným výzvam sťažovateľka svoju sťažnosť nedoplnila a neodstránila jej nedostatky, na ktoré bola ústavným súdom upozornená.

Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2005